

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 997/2021
21.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Дубравке Дамјановић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено фотографисање из члана 144. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ивана Милетића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Ким. бр. 385/19, Квм. бр. 53/21 од 06.04.2021. године и Апелационог суда у Београду Кжм2 32/21 од 19.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.09.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Милетића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду Ким. бр. 385/19, Квм. бр. 53/21 од 06.04.2021. године и Апелационог суда у Београду Кжм2 32/21 од 19.08.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду – Одељење за малолетнике Ким. бр. 385/19, од 26.06.2020. године, према малолетном АА обустављен је припремни поступак вођен по захтеву за покретање припремног поступка ВЈТ у Београду КТМ. бр. 527/19 од 08.08.2019. године због кривичног дела неовлашћено фотографисање из члана 144. став 1. Кривичног законика, а трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Вишег суда у Београду Ким. бр. 385/19, Квм. бр. 53/21 од 06.04.2021. године, према малолетном сада пунолетном АА на основу члана 535. Законика о кривичном поступку у вези члана 87. Кривичног законика у вези члана 9. ЗМ изречена је мера безбедности одузимање предмета и то једног мобилног телефона карактеристика наведених у изреци решења, а који је одузет од малолетног сада пунолетног АА по потврди о привремено одузетим предметима ПС Нови Београд, број 337/19 од 02.06.2019. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кжм2 32/21 од 19.08.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног сада пунолетног АА, адвоката

Ивана Милетића изјављена против решења Вишег суда у Београду Ким. бр. 385/19, Квм. бр. 53/21 од 06.04.2021. године.

Против наведених правноснажних решења којима је одлучено о одузимању предмета, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Милетић због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд „укине другостепено решење и претмет врати Апелационом суду у Београду, да би била донета правилна и јасна и на закону заснована одлука, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да у конкретном случају не постоји оптужба овлашћеног тужиоца. Наиме, по ставу браниоца сходно одредби члана 153. став 1. Кривичног законика за гоњење за кривично дело из члана 144. став 1. Кривичног законика које је окривљеном стављено на терет предузима се по приватној тужби, па како у списима предмета не постоји предлог оштећеног за покретање поступка, то је свако поступање јавног тужилаштва и суда незаконито. Сходно томе, бранилац наводи да није било услова за вођење кривичног поступка према малолетнику због непостојања потпуне оптужбе, те није било услова ни за окончање поступка изрицањем мере безбедности одузимање предмета. Осим тога, по наводима браниоца, предметни телефон не спада у предмете чије одузимање захтевају интереси заштите опште безбедности, нити разлози морала, јер смисао одредбе члана 535. став 1. ЗКП јесте да се одузму предмети који сами по себи представљају претњу по интерес опште безбедности или из разлога морала, те у конкретном случају мобилни телефон није предмет који би се сам по себи сматрао предметом који угрожава интерес опште безбедности или из моралних разлога, утолико пре што је поступак окончан решењем којим се обуставља поступак, а оштећени у својству приватног тужиоца није поднео предлог ради кривичног гоњења.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП прописано је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, односно одобрење надлежног органа.

Чланом 153. став 1. Кривичног законика (КЗ) предвиђено је да се гоњење, између осталог и за дело из члана 144. став 1. КЗ, предузима по приватној тужби.

Одредбом члана 57. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица прописано је да кривични поступак према малолетнику се покреће за сва кривична дела само по захтеву јавног тужиоца за малолетнике који је стекао посебна знања из области права детета и преступништва младих, а за кривична дела за која се гони по приватној тужби потребан је предлог за покретање поступка поднет од стране оштећеног у законом прописаном року (члан 57. став 2. ЗМ) што је и учињено проширењем кривичне пријаве.

Имајући у виду да је окривљени у време извршења кривичног дела које му је стављено на терет био малолетан, за вођење поступка против малолетног, сада пунолетног АА, до тренутка обуставе поступка овлашћен за покретање и вођење кривичног поступка био је јавни тужилац, а иако је у конкретном случају обустављен поступак, суд је имао овлашћење да на основу члана 535. ЗКП донесе решење о одузимању предмета јер је пропуштено да се донесе таква одлука.

Самим тим, по налажењу Врховног касационог суда наводи из захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног не могу се прихватити као основани из разлога што иако је прописано да се за кривично дело које му је стављено на терет, гони по приватној тужби, чињеница да је реч о малолетном учиниоцу кривичног дела као и напред наведена одредба члана 57. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, указују да у конкретном случају постоји овлашћени тужилац те није учињена напред наведена повреда из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

Осим тога, неоснована су и указивања браниоца да мобилни телефон није предмет чије је одузимање неопходно ради заштите интереса опште безбедности или разлога морала, ово стога што је мобилни телефон употребљен као предмет у вези кривичног дела неовлашћено фотографисање из ког разлога је Врховни касациони суд нашао да разлози морала у склопу начина неовлашћеног фотографисања оправдавају примену ове мере безбедности и да су испуњени услови прописани чланом 535. ЗКП, да наведени предмети буду одузети од окривљеног без обзира на исход кривичног поступка.

Налазећи из изнетих разлога да побијаним правноснажним решењима нису учињене повреде закона на које се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као узречи ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић